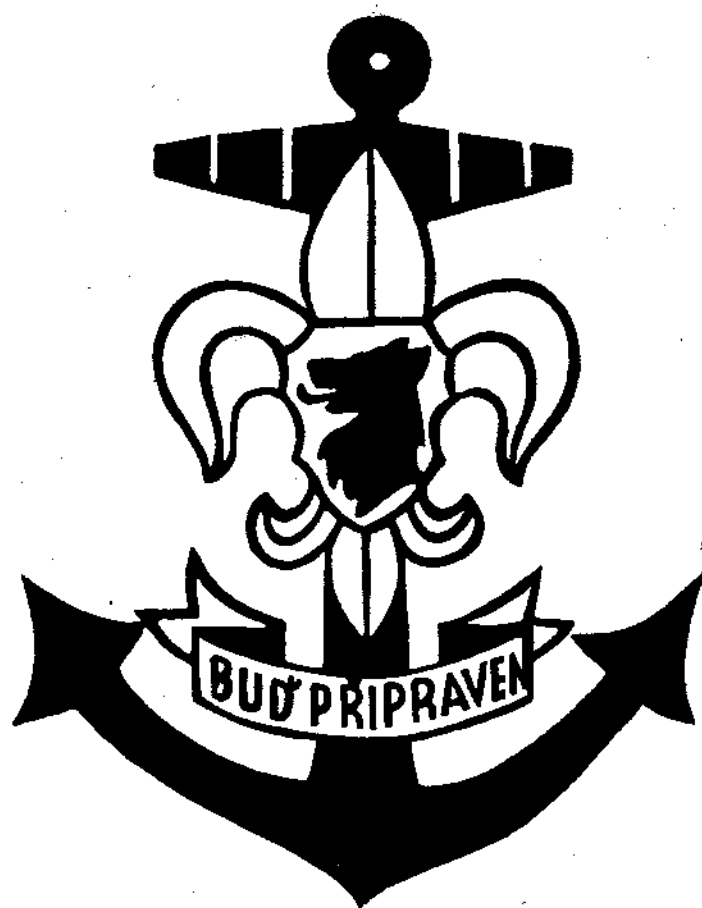

HLAVNÍ KAPITÁNÁT VODNÍCH SKAUTŮ

Kapitánská pošta

Ročník: 1

Číslo: 26

K a p i t á n e k á P o š t a
řídí a vydává vlastním nákladem
Hlavní kapitanát vodních skautů v Praze
Redakce, administrace Praha II., Havlíčkovo nám. 28

----- o -----

Vystup, chlapče, vystup z oddílu.

Než bude pozdě; než si zvykneš a zhořkne Ti rozluka. Nahlédl jsi do práce oddílu. Naučil, či se učíš první vnější formy býtí Junákem.

Víš, co je slib, příkaz, zákon. Ujdi raději. Junák pomalu a záměrně připoutává, baví a hrou učí své vznešené cíle. Ty jsou však vysoko a daleko.

Zmiz z oddílu, než Ti bude těžko plnití doslovně vše co časem slíbíš.

A dokonce chceš být vodákem.

Jezdit na lodích. Být v moci živlu, který Tě přinutí junáckými činy dokázati kamarádství i bez junácké výchovy.

Je hrozně krásné, být hodně silným. Ovládat své okolí a netrpět odporu. Nabydeš-li však té síly vlastní vůlí, cvikem těla sebou dobrovolně podstupovaným, pak se silou získáš též dobrotu. Nepotrápíš své okolí, nevyužiješ síly na zlobu, dáš jí skromně na jevo ochranou slabších.

Vystup - I silný nerad skáče do studené vody pro druhá, nebo jen bližního. Nahodí se vždy zdržeti se poskytováním první pomoci.

Vystup - Uniforma sluší - ale zavazuje - Junáka ke skromnosti. Neměl bys se chvástati, natož lháti. A to byla by škoda. Když už Ti tatíček zaplatí ledačo, co jiní nemají a neuvidí na cestách a zájezdech.

Vystup - při svých prostředcích mohl bys v Junáctvu dosáhnouti i hodnosti, a stále bys někoho poslouchal. mohl by Tě někdo prohlédnout a říci Ti, žeš klacek a hůř. Vysloužil bys nevděk. A posměch. Junácký názor na věci a dění, a jistě bys jím nasákl, je sice posuzován společností jako originelní, ale správným bude asi až za sto let. Do té doby se dospělý nepřizná v neskauteckém prostředí svou junáckou výchovou. Při úspěchu neřekne, že tak na věci naučil ho dívat skautský duch.

Proto - vystup - připravuje se prosívka, mravně i tělesně nevhodným doporučí se přestup do organizací jiných. Toho se nechceš dožít práce.

Z

Milý bratři kapitáni,

----- dovolte mi začít dneska příběhem - skutečným - o skautském dobrém skutku, který se stal současně i vynikajícím sportovním výkonem.

Jednička, která jak to vypadá dneska vede a přeji jí ze srdce, aby své dnešní postavení uhájila, potřebovala nějaký moc pěkný, moc dobrý skutečný čin - to zní lépe než skutek. Byl to skutečně "čin".

Minulé neděle ráno přirazil oddíl za zpěvu junáckých písní k vratům Jedličkova ústavu. Pochodovali od sv. Ludmily z Vinohrad. A rovnou na sestry - jeptišky, že "vyvedou" mrzáčky do Prahy.

Milé sestry vybraly 14 mrzáčků - do Prahy chtěl každý a strhl se po výběru nárek náramný. Tak strčily sestry ještě 2 nejvíce nařikající chlapečky do kočárků, daly si slíbit "rukou dáním a čestným skautským slovem" od vozů bratři Rikího a Krásná Babička" že chlapece nevyklopí, že je odvezou jen na Staroměstské náměstí a zpět, rozžehnal se s nimi a jistě si spítaly celé dopoledne očenášky aby jim bratři klučíky nepobili.

Pochopíte co to pro mrzáčky znamenalo. Pražský květen prožívali doslovně za vraty. Neviděli ještě rozbitou Prahu, vyhořenou radnici, zkrátka nic. A jsou to přece taky kluci zvědaví. -

Hlavní parta ješla elektrikou. Musilo to být nádherné podívání na junáky v slavnostních krojích s plackami na hlavách jak dovedou dělat nejen průvodce ale i chůvy. A naši dva vozkové se pustili od ústavu, který je jak víte na Fankráci, přes Vyšehrad a odbran ukázali svým jak bych to řekl - pasažérům - jak se jezdí. - "Pasažéři" výskali radostí když kočárky se rozjely od pevnostní brány dolů. Kočí stáli na zemní ose v jedné ruce brzdu a v druhé řízení - placky přitažené řemíčkem pod bradu a pentličky od plack veselé vlály. To víte takhle rychle s nimi jeptišky ještě ne-jely.

A teď odbočíme k elektrické partě. Ta se vezla, vykládalo se, a dojelo se tak až na Hradčany. Mrzáčci neviděli ještě Hradčany vůbec. To znamená: musí vidět všechno. A tak honem do purkrabství pro volný vchod do hradu. Tam to chvíli trvalo. Vím ze zkušenosti s Poláky jací jsou tam mamonáči a jak neradi pouští do hradu zadarmo.

Zatím naše kočárky prohlédly staré město, staroměstské náměstí a když bratři Rikí a Krásná Babička viděli ty oči, ty tváře těch nešťastných tvorečků, zatlačili a jelo se Pařížskou - na Klárov a na Hradčany. A dojeli jak se říká skorát.

Zahřáli se do vráku od Klárova ale víc je hrálo vědomí, že jejich pasažéři o ně neprijdou. Dojeli slavně na nádvoří - slavněji a pyšněji než - to si vyberte sami. Výběs máte.

Exkurse prolezla všechno, a věřím že takových exkursantů po většině vnásmučích našich vodáků neviděl ani dóm ani Vladislavský sál a t.d.

A jelo se nazpátek. Naši kočové hozy usadili pasažéry, zabalili: A pojedeme - to budete konkat jak to pojedete!

Klučičkům jen očka svítala když si Riki a na druhém kočárku Krásná Babička stoupili na rampě na osu a veselá jízda začala. - Když brali zatáčku z rampy do Nerudovy ulice po dvou levých kolech klučičci vyjekli a když se kočárky řítily Nerudovou rychlostí, kterou si jistě nedovedeme představit, klučičkům stýdnu smích. A ještě jedna zatáčka na Malostranském náměstí - ovšem že zase po dvou kolech, kdy nevím který - Riki nebo Krásná Babička "viděl mávat zubatou kosou po kočárku" "Ale já jí ujel".

A konec? Naše kočárky byly už $\frac{1}{4}$ hodiny, opakují půl hodiny za vraty, oba pasažeri už 2 krát zopakovali vše co viděli, už byl jeden z nich převlečen do čerstvého prádla - nasmějte se, byla to jeho první závodní jízda - když přiharcovali ekkursanti elektrikou.

Proto jsem uvedl s počátku ten sportovní výkon. Nebyl to krásný příběh?

Znám Jedličkovy mrzáčky a mohu posoudit co to pro ně znamenalo podívat se do Prahy. Vidět to na co my velcí jsme spěchali zvědavě jako ti malí v květnu. O vidět Hradčany.

Nezasluhuje tento skutečný junácký čin stoprocentního uznání? Není to nádherná iniciativa - nemluvě o tom, lidsky krásném - protože skautském činu? Že jim závidíte! Já ano. Ó, Vy taky - jen se přiznejte.

Druhým krásným skautským činem

byla vodácká pomoc při povodňových pracích. Tato pomoc - třeba byla pro vodní oddíly samozřejmá - šla až k hranici nebezpečí života - jak víte z denních listů. Radiová výzva - která přirozeně byla pozdní a zbytečná - zapůsobila značným propagačním efektem. Udělala pro nás velmi mnoho jak u úřadů, tak i u veřejnosti. - A přinesla jedno poučení.

Pražské oddíly, které vztahovaly - konečně správně - výzvu i na sebe, nevěděly kde se hlásit a ve chvíli byl H K V S a předsíní plná vodáků, kteří se dožadovali informací kam se mají obrátit.

A ukázalo se z telefonického dotazu, že br. tajemník nezná všechny vodácké úřady, že nezná jejich telefony - je skutečně zajímavé, že je v tom německo-českém seznamu skutečně nenajdete. Poučení. Věřím, že dneska víte bratři kapitáni, které vodácké úřady v Praze existují. Kde je Vaše nejbližší úřadovna pořádné policie.

Letošní povodeň Vám rovněž ukázala, kde je nutno čekat nebezpečí, jak se projeví, ukázala jak se na to musí jít nejdříve a nejrychleji. Zkrátka být připraven!

Nemohu vypisovat všechny vodní oddíly, které byly v akci. Nemáme dosud všechna hlášení. A to není hezké!

H K V S je nejvyšším vodáckým úřadem, spolupracuje se všemi pořádnými úřady a to znamená že musí též informovat tyto

úřady o všech pracích ať už výchovného nebo organizačního či technického rázu. Na př. o práci Jaroměřských víme prozatím pouze z novin.

Vím - že dneska máte starosti s masopustem, musíte vytancovat peníze - jinak už to u nás ani nejde. Ale prosím pro podruhé; ihned hlasejte kdy, kde a jak jste zasáhli. To je v zájmu našeho vodního skautingu - to není žádné chlubení.

Dovedeme toho propagačně využít a propagaci potřebujeme neustále. Nemůžeme-li upozornit úřady a veřejnost na Vaši činnost, na Váš skautský zásah poněvadž o něm nevíme vzniká několikerá škoda ať ideální či praktická. Víte sami co toho vodáci potřebují.

Konečně, možno říci že vodní oddíly ve velké většině tuto povinnost vzorně plní! A věřím, že to nebude třeba nažizovat. Vaše disciplína je dobrovolná disciplína, ale ta zavazuje nejvíce.

Buďte připraveni !

Výzva všem oddílům :

Povodeň poškodila také klubovny vodních skautů, odnesla přístavní zařízení, lodě atd. Velkou škodu utrpěl na př. Kolínský přístav.

Co říkáte bratři kapitáni, nemohli bychom si pomoci navzájem ? Podívejte se, Dneska tančujete, přijdete u prostřed pěkné zábavy - poznávám stále lépe že vodáci jsou skutečně vtipní chlapci - snadno k penězům. Řekněte uděláte sbírku, A pošlete do Kolína. Přístav vede oblastní kapitán br. J. J. Černý, Kolín.

Není tu jen Kolín, bude toho víc. Strakoničtí vyhořeli. Mají 35.000.- Kčs škody. Pro oddíl škoda náramná.

Co byste tomu řekli kdyby všechny oddíly udělaly takovou vzájemnou pomocnou akci. Každý oddíl by při své zábavě, tedy ne ze svých prostředků, ale jaksi mimo opatřil sbírkou 200 Kčs na tuto akci. Budeme mít - neznám přesné číslo asi 140 oddílů. Bylo by to 28.000.- Kčs ročně. A z tohoto fondu pro který bychom jistě dostali podporu z veřejných prostředků bychom mohli pomoci postiženým oddílům aspoň z nejhorsího.

Pohovořte o tom, my o tom budeme také mluvit.

Projekční vodácká kancelář. - Budete stavět klubovnu ? Nebo rozšiřovat, opravovat. Napište si ihned na MKVS o formuláře žádosti, o poukazy na dříví. Pošlete si situační pláněk, napište pro kolik oddílů, nebo členů klubovnu stavíte nebo rozšiřujete a naši architekti - vodáci Vám úplně zdarma nakreslí i propočítají Vaši stavbu.

I když nemůžete ihned začít bude dobře když Váš projekt bude v každém ohledu vzorný. A takový projekt může udělat jen vodák. A vzorný projekt pomůže i u úřadů i na veřejnost.

Velký vodácký karneval

- - - - -

první velká vodácká společenská událost byla 26. t.m. absolvována. A musíme říci šťastně absolvována.

Skvěle vyzdobené sály slovenského domu - šťastný a vtipný návrh kapitána středočeské oblasti bratra Dra Favelky vytvořily pravé vodácké prostředí a dekorace ukázala šikovnost skautů.

Nevěřili byste co se dá udělat z vystřihaných mořských potvor - smějících se a šilhajících, kotev velkých i malých, mořské květeny a pár balíčků serpentín ze kterých náš doktor - předseda plesového výboru vymyslel bájně síť.

Věru škoda té dekorace jen pro jednu noc, jsem si myslel když jsem to viděl. Ale po plesu - všecko - zmizelo přesně řečeno hnedle všecko - v náručích návštěvníků. Žraloci se dneska smějí leckde v domácnostech a jedna pyšná karavela visí i u mne na skleněné stěně. A jaká je krásná. Električky jely ověšené žraloky - zkrátka vodáci to vyhráli.

Pan generál ing. Čermák se zdržel hodně přes půlnoc a odcházel pobaven. - Posejďovská scéna provedená Jedničkou byla vtipná, zapadla do rámcu a byla živě aklamována.

Karneval byl i důležitým společensky výchovným podnikem. Chlapci byli skvělí. Bylo mnoho chlebiček, mnoho vína, líkérů - ale nikdo se neopil. Jsem na to strašně hrdý. A bratře kapitáne Španieli, Žižkovské ZŠtky - tak bych si představoval všechny kapitány. Všechna čest - máš-li oddíl také takový, jako Jsi sám - to musí být krásná práce.

Pro pořadatele byl karneval obětí. Seděli a stáli ve službách karnevalu u pokladny, u poukázek na chlebičky, na líkéry, víno a o karnevalu nevěděli ničeho. Nemohu vyjmenovat všechny bratry, ale nadlidskou obět přinesly sestry z náčelnictva dívčího kmene, které od 2 hod. odp. do 2 hod. v noci byly horečně činné u obložených chlebiček. A vše co připravily - také vše prodaly. Výtěžek buffetu bude činit podstatnou část výtěžku karnevalu.

Neděkuji-li vodákům - musím poděkovat těmto sestřím co nejméně za jak jsem již řekl nadlidsky obětavý skautský čin.

Organisace klapala - až na nepatrné - zcela nepatrné maličkosti - nic nemůže být sto procentně dokonalé. Bez praxe, bez zkušeností zmohli vodáci podnik skutečně velký.

A při tom ta skvělá nálada, 2 hudby, které neumlkaly, velmi vtipné masky, nic banálního, nic opilého - neříkám že tam neměl nikdo špičku, že se tam nezpívalo, ale taková skupina mořských vlků s harmonikou, která zahrála a zazpívala k tanci i v širokém foyer byla neodolatelná.

A na konec se musí Hlavní kapitán pochlubit. Zahráli mu solo - úplný požitek při krásném valčíku na skvěle vyleštěných parketách a tak kdyby věděl že mu nebyla vidět chlupatá lýtka jak mu vyhrnovaly kalhoty při vyhazování do výšky - měl chudák krátké ponožky bez podvazků - byl by velmi pyšný na tu čest.

Zkrátka, nikdo jsme si nepomysleli, že se Karneval tak vydaří. A proto vivat 2 hý Karneval 1947.

Ten už bude mít značně lehčí práci.

Balení a nakládání zavazadel.

Balení je zručnost, zkušenost a znalost jak upravit věci, jež pokládáme za nezbytné, do jednoho či více kusů, vhodných pro cestu.
Zavážeme do zavazadla věci, které jsme si vybrali, bez nichž se obejíti nemůžeme. Provazem nebo řemenem. Vodáci při balení počítají na styk zavazadla s vodou.
Druh cesty má vliv na zavazadlo.

Pěšky chodí se od pradávna s holí a pytlem. Přizpůsobovanými více méně době. Modernisováním těchto předmětů je vojáková puška a torba. Ba i polní lahev byla pytlík s měchem z koziny na vodu.

Počít zavazadel má být co nejmenší. Čím méně věcí pokládáme za nezbytné, tím jsme v přírodě spokojenější. Přírodě i sobě blíže a výše jako lidé.

Sám na denní výlet jdu s obsahem kapes: Hodinky, nůž, zápisník s průkazky, peníze a tužkou, chlebník s potravinami. Stanový dílec jako plášť do deště, příkrývka nebo prostírka pro odpočinek.

Dva se vypravíme podobně. Přibíráme však účelu naší cesty potřebné náčiní. O ty pak se dělíme. Ty ono, já to.

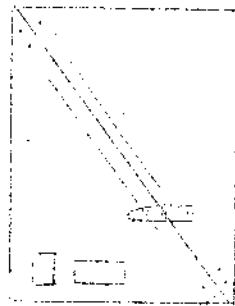
Jde nás více. Roste zodpovědnost. Početem zúčastněných množí se i předměty brané sebou na výlet. Podle druhu služby celku, již jsme povinni svým úkolem a hodnotí. Jako více máš jinou kolektivní i osobní zodpovědnost, než jako kormidelník, nebo zástupce vůdce.

Připravu balení řeší obsah a forma po ruce jeoucích zavazadel. Nemáme-li, uděláme si je sami. Za vzor nám poslouží

tovaryšský pingl. Kus nepromokavého plátna rozestřen do obdélníku a na to do menšího rozměru složenou příkrývku. Plátno založíme na třech stranách a na čtvrté nezaložené počneme skládati nebo stáčetí.

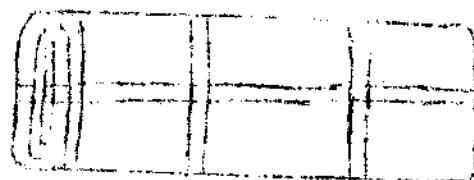
Stanový dílec, do něhož příkrývku zapneme; složený do žádané velikosti, nám poslouží stejně.

Předměty, jež hodláme do smotku sbaliti, uložíme při stáčení tak, aby nám po upnutí dvěma řemeny po šířce nevypadávaly a byly dostatečně chráněny proti jakémukoliv poškození.

v stanovém díleci zapnutá příkrývka

nakládané předměty

stožený pingl /na kulato i na plocho/

O p i n g l u /nevím jak lépe nazvat tento prazmotel/ rozepsal jsem se šířeji, poněvadž tvoří základ všeho balení - pro nepromokavé pytle, pokladů na záda do batohu a torny, i do americké torny, skládá se z látky z tkaniny /bez vložených předmětů/ poš víla toron, ba je nákladem bandalíru. Je-li přibalovaných předmětů více, než ančí síla a velikost příkrývky pinglu, pojistíme si je ještě řemenem podélným

Účelné zavazadlo jest vždy úpravné.

U této poučky nestvoříme sdrátovanou peřinu ani balík s buchtami našich babišek. Vše se však musíme naučit a nacvičit. Trainujte stejně jako jiné disciplíny v klubovně.

Z á s a d y zde proměněné promítnou se nám při balení do všech druhů zavazadel z tkaniny.

Z a t k a n i n u pro zavazadlo je vše velikosti vhodné vše - od kapesníku až po cirkusový plátno. Všechny tyto látky lze impregnovati proti vlhkosti. Dnes si nevybíráme. Až bude výběr, provedou jej za nás odborníci, zabývající se výrobou a prodejem podobných předmětů. Nejlépe se osvědčily hustě tkané látky dvojité, alepané gumou obsahujícími, pružnými, nevyvyšujícími pojidly.

Tvrdé a hranaté předměty dbáme, aby byly v balíku, torně, batohu, pytli, řádně obaleny příkrývkou. Aby nás neobtěžovaly při přenášení, netlačily při nesení a nerozbyly nám povrch při pohození zavazadla nebo neprodřely při pohybu v nářadí.

Zavazadla stahujeme pevně příslušnými řemeny a řemenky, upínáme řádně přezky na to příšité a máme-li místo volné a předně, pro který se hodí, jsme nechali doma, zapneme je na prázdno rovněž.

Na stejné zavazadlo, co do velikosti a formy, pořídíme si časem soustavu řemínků nebo provazů, vhodné pro náš účel. Jihoameričtí indiáni pro toulky po Andech mají skvělou techniku balení, to nepodobnou americké torně většího formátu. Zavazadlo se postřažky upne k tělu, kousek kůže, přizpůsobnému formě hlavy u kořene vlasů. Tělo čistě tak spočívá na bedrech a přidržováno jest hlavou. Ruce, a to je celý výmysl, jsou úplně volné. Pro pušku, hlavně však pro záchyty na skalách. Při nebezpečí pohození hlavy jsme volní. Char-dý Indián ví, byť unese i 100 kg tímto způsobem, že věci třeba navždy ztracené, snáze se nahradí než zdraví a život.

Věci nám slouží. Aby sloužily nám a ne my jim, na to je pořádek. Dbáme naň již při balení. - Drobné nezbytnosti, šití, mytí, druhy potraviny, nářadí, upravujeme pro zabalení v malé soupravy. Zkušené táborníky a cestovatele rozřídíme na

krabičkáře a pytlíčkáře. Co v jejich způsobu balení převládá v službě pořádku. Obojí je dobré. Plechovky s jídlem. Pouzdra na máslo. Nádoby na mléko, pytlík na mouku, na chléb. Co na cukr? Zkušenost mne naučila voziti cukr ve vodotěsné krabici a ne malé. Mouku jsem mival síce v pytlíku, ale přiloženou k cukru. Cukru v pytlíku nesvědčí voda. Mouka zvlhne i v nepromokavém pytlíku v dešti.

N o h l á s á m však zákony. Vím výhody i nevýhody obou způsobů. Poradí jen vlastní vkus a zkušenost. Potraviny v plechovkách nevětrají a tuchnou, nevlnou však v dobře utěsněných ani v přímém styku s vodou. Pytlíky jsou nese vzdušnější a skladnější. Krabičky a krabice mohou jak řečeno snáze poškoditi obaly, lodní pytle.

Plechovkám dáme však přednost před lahvemi skleněnými.

Tekutiny, případně jiné, páchnoucí skupenství, balíme a nakládáme zvláště. /Benzin, lih, petrolej - sýry, první tři vyžadují ještě pozornosti jako hořlaviny, případně výbušniny/.

Velikost zavazadel volíme tak, co síly nosičů stačí. Počítáme se stářím, silou nosičů, délkou a počtem nesnadných a proto případně míst /propustí, peřejí a pod./.

50 kg jest největší tíha v tkanině, byť nebellepší jakosti, baleného zavazadla.

Na tábor putovní i stálý, balíme co nejproslivěji. Výlet drahou nelíbíme v přípravě od vletu pošky. Přesně si zvážíme nutnou výstroj. Sojujeme v jakosti i v množství s kds kterým gramem poměrům a prostředkům přiměřeně.

Seznam potřebných věcí si napíšeme vždy, třeba jej nikdy nedodržíme. Víme alespoň přistě, co jsme sebou měli a neměli. Rozdělujeme-li i celku patřící předměty, tedy vždy na všechny nosiče /účastníky/. Tuto zkušenost Vám potvrdí každý svědomitě napsaný cestopis, ať se jedná o čokoládu, léky, zbraně, náboje, nebo jen prázdnou započítanou však krabičku pro povzbuzení morálky jednotlivcovy či kolektiva.

Přeppravujeme-li zavazadla dopravními prostředky na místo určení, což doporučujeme v míře co nejhojnější, ať se jedná o trakař, ruční vozík, vozidlo s potahem či motory, a zavazadel je více,

oznámíme je sřetelně. Na zavazadla vlastním přímo na jejich tkanivu, výraznou a trvanlivou barvou. Jinak tabulky přivazujeme povně, nebo přivěsíme třeba kožené pouzdro na řemínku s visítkou.

Počet zavazadel máme v přesném přehledu a patrnosti.

Na souši nakládáme zavazadla podle plánu na vozidlu, dopod větší a těžší, neakladné, lépe balené /bedny, koše/ navrch drobnější, lehčí a vždy převážeme. Na souši čím pěv ně j i, tím l é p e !

Před deštěm chráníme buď vlastní, nebo povozníkovou plachtou; počítáme s tím i když máme písemné záruky státního ústavu meteorologického.

Na vodě pak jen přivazujeme jednotlivě, nebo přišněrujeme tak, aby bylo lze zavazadlo snadno vytáhnouti i uložití. při havarii aby nám neuplavaly, posohly nehnášet člun. Abychom je snadno zvládli i namočené. Nikdy ale tak volně, aby se pohybovaly v ose příčné i podélné.

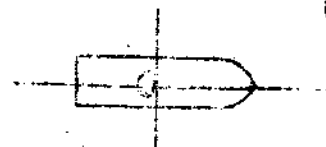
Na loď nakládáme zavazadel podle její únosnosti.

Rozložíme náklad podle zásad vyslovených v článku o padlování tak, aby neporušil rovnováhu zatížení. Pro jistotu si zopakujeme:

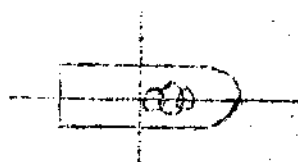
Na klidné vodě/oleji/ jest uložiti nejtěžší kusy do středu plavidla podélného i příčného:

V peřejí a při jízdě po větru posuneme těžiště nepatrně směrem na zád:

Proti větru podle síly směrem napřed:

Nad okraje lodí nevršíme zavazadla při tuře nikdy a při krátkém převozu se tomu vyhneme, lze-li. Brzdíme totiž běh lodě a při větru vzniká plocha, která ohrožuje naši rovnováhu.

Nejbezpečnějším uložením jest na dno plavidla. Tam si lehne i posádka na rozkaz, hrozí-li náhle nebezpečí zvratu/vlna, neviděná peřej, schod/ a klidně leží. Nejsnáze se tak přejedou nebezpečná místa.

S v o d o u počítáme ale, že se nám dostane do lodě, ať chceme či nechceme. Nacákáme, našplícháme, voda sákně některým neucpatelným místem. Běhá po pádlu příliš ponořovaném.

Založom v peřejí na špici nebo na zádi přes berty /chyby kormidelníka, špatného najetí na vlny, nebo uložení zavazadel/.

Náklad před namočením chráníme i s vrchu /před deštěm/, vyhýbáme se možnosti zalití, na dno ukládáme zavazadla nejnepromokavější, co jsou:

Lodní bedny plechem vybité /pro předměty nejochoulostivější a nejconější/. K nim na dno přijdou vzorné a kvalitně vyzkoušené pytla a ve skutečně nepromokavé látky zabalené balíky /stany a pod./

Plátěné kryty na pramičkách i kanoích /pod něž klademe drobné kusy zavazadel/ pomohou nám hlavně při přejíždění peřejnatých vod. Dřevěné kryty kanoí mají průduchy, a téměř nabereme. I když to snad není pravda, vždy se mi tak zdálo, že je nekrytá kano lepší jak krytá, na špici jsem si kryt z plátna přehnul přes okraje a nikdy nena-bral ani v proudech.

K u f r y - jak jste si všiml, nepokládám za zavazadla na loď, malou, sportovní, na níž se hodí jen pytel nebo bedna - pytel, poněvadž je roztažitelný/ co lze do plného ještě přidat, je k neuvěření/ a bedna, poněvadž je pevná, dobře-li udělaná i hermetická. Sice se skříňovým kufrům říká lodní, ale lodě pro ně nejezdí na našich řekách. Až takový kufr skutečně upotřebíte, pak ne jako vodní skauti.

O p r a v a: Str. 3.-T 26, odst. "Velikost zavazadel" vymořeno: p ř e n á š e n ý c h